

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

SSN Barbara Myszka

w sprawie ze skargi Banku [...] w O. o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa Stowarzyszenia Towarzystwo L. w P. przeciwko Bankowi [...] w O. z siedzibą w O. o uznanie postanowienia wzorca umowy za niedozwolone, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 marca 2016 r., zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 31 sierpnia 2015 r., sygn. akt VI ACz [...],

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 31 sierpnia 2015 r. Sąd Apelacyjny w [...] odrzucił „zażalenie i skargę kasacyjną” pozwanego Banku [...] w O. na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z 29 października 2015 r., bowiem uznał, że środek ten co do rozstrzygnięcia o odrzuceniu zażalenia na postanowienie tego Sądu z 5 marca 2015 r. podlega odrzuceniu jako niedopuszczalny, natomiast co do rozstrzygnięcia o odrzuceniu skargi kasacyjnej na postanowienie z 5 marca 2015 r. podlega odrzuceniu, jako dotknięty brakami formalnymi.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego z 31 sierpnia 2015 r., pozwana wniosła o połączenie spraw VI ACz [X], VI ACz [Y] i VI ACz [Z] do „wspólnego rozpatrzenia, gdyż dotyczą tych samych stron procesu oraz identycznej sytuacji faktycznej i prawnej, a pisanie jednakowej treści zażeń i postanowień stanowi uciążliwość zarówno dla Sądu jak i niesłusznie pozwanego Banku”, a nadto o „uchylenie wyżej wymienionych wyroków zaocznych, których bezzasadność podnoszona już była kilkakrotnie w składanych skargach i zażaleniach, które poprzez zastosowanie w stosunku do pozwanego nadmiernego formalizmu nie były przez Sąd rozpatrywane”.

W piśmie uzupełniającym braki zażalenia, pozwana wniosła ponownie o „połączenie do wspólnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia siedmiu jednakowych treści spraw wskazanych w zażaleniu, w których S.0.0 i K w W. wydał siedem wyroków zaocznych oraz odmówił wznowienia postępowania” oraz o uchylenie wszystkich wyżej wymienionych wyroków.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z akt sprawy wynika, że Sąd Apelacyjny postanowieniem z 22 maja 2015 r. odrzucił środek zaskarżenia nazwany „zażalenie i skarga kasacyjna” Banku [...] w O. na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z 5 marca 2015 r., bowiem uznał, że orzeczenie to nie jest zaskarżalne ani skargą kasacyjną, ani zażaleniem. Zażalenie powoda na to postanowienie zostało odrzucone zaskarżonym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w [...] z 31 sierpnia 2015 r.

Zgodnie z art. 394¹ k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną. Zażalenie wniesione przez pozwanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego z 31 sierpnia 2015 r. w części dotyczącej rozstrzygnięcia o odrzuceniu środka zaskarżenia nazwanego przez pozwanego skargą kasacyjną jest bezzasadne.

W zakresie złożonej skargi kasacyjnej, podkreślić należy, że skarga kasacyjna przysługuje na niektóre orzeczenia, a jej wniesienie jest czynnością procesową o wysokim stopniu sformalizowania, co wynika m.in. z art. 398⁴ § 1 k.p.c. określającego tzw. warunki konstrukcyjne skargi kasacyjnej, których brak, zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c., powoduje konieczność odrzucenia skargi bez możliwości

uzupełnienia dostrzeżonych braków w drodze postępowania sanacyjnego przewidzianego dla innych braków formalnych skargi kasacyjnej (art. 398⁶ § 1 k.p.c.). Jak trafnie przyjął Sąd Apelacyjny, skarga kasacyjna pozwanej nie zawierała żadnych elementów konstrukcyjnych, o których mowa w art. 398⁴ § 1 k.p.c. ani także nie była należycie opłacona, a zatem obarczona była wadami, które nie mogły zostać usunięte w terminie tygodniowym ani trybie przewidzianym w art. 398⁶ § 1 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 3 k.p.c., ani w art. 130 § 1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z 394¹ § 3 k.p.c., orzeczono jako w sentencji.

I.n